

וּכְלָכֵל יוֹסֵף אֶת אֲבִיו וְאֶת אֶחָיו וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיו
לְדוֹם לְפָנָי הַטֶּף וּלְדוֹם אִיץ בְּכָל הָאָרֶץ כִּי כַבֵּד הִרְעִיב
מְאֹד וְהָלְכָה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעִיב
וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנְּמוֹנָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּעֵמֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׂמְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת
הַכֶּסֶף מִיַּתְּהַּ פְּרִיעָה וַיְהִי הַכֶּסֶף מִבְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ כָּל מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר הִנֵּה לָנוּ לְדוֹם
וְלִמָּה נָמוֹת נִגְדָךְ כִּי אִפְסֵנוּ כֶסֶף וַיֹּאמֶר יוֹסֵף דַּבְּרוּ
מִקְדִּיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם מִמְקֻדְיֶכֶם אִם אִפְסֵנוּ כֶסֶף וַיָּבִיאוּ
אֶת מִקְדֻשֵׁיהֶם אֶל יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לְדוֹם בְּסוּסֵימ
וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחִמּוּרִים וַיִּנְהַלְם
בְּלִדּוֹם בְּכָל מִקְנֵיהֶם בְּשִׁנְתָּהּ הַהִוא וְהָתָם הַשִּׁנְתָּה הַהִוא
וַיָּבֵאוּ אֲלֵיוּ בְּשִׁנְתָּהּ הַשִּׁנְתָּה וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נִמְצָא מֵאֲדָמָה
כִּי אִם הֵם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל אֲדָמָה לֹא נִמְצָא
לְפָנָי אֲדָמָה בְּכֹתִי אִם גִּוִּיתָנוּ וְאֲדָמָתָנוּ לְכֹדֵה נָמוֹת
בְּעֵינֶיךָ גַּם אֲנָחְנוּ גַּם אֲדָמָתָנוּ קָנָה אֲתָנוּ וְאֲדָמָה
אֲדָמָתָנוּ בְּלִדּוֹם וְנִהְיֵה אֲנָחְנוּ וְאֲדָמָתָנוּ עֲבָדֶיךָ
לְפָרְעָה וְהָן זָרַע וְנִזְחִיָּה וְלֹא נָמוֹת וְהָאֲדָמָה לֹא
הָעִיב וַיִּקַּץ יוֹסֵף אֶת כָּל אֲדָמָת מִצְרַיִם לְפָרְעָה כִּי
מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שִׂדְהוֹ כִּי חִזַּק עֲלֵהֶם הָרָעִיב וְהָהִי
הָאֶרֶץ לְפָרְעָה וְאֶת הָעָם הָעֵבֶר אֲתוּ לְעֵרִיב מִקְנֵה
גִּבּוֹל מִצְרַיִם וְעַד קִצְהוּ רַק אֲדָמָת הַבְּהֵמָה לֹא קָנָה
כִּי חִזַּק לְכֹהֲנֵימ מֵאֵת פְּרִיעָה וְאִנְלוּ אֶת חֻקֵּי אֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם פְּרִיעָה עַל כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת אֲדָמָתָם וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת אֲדָמָתְכֶם לְפָרְעָה
הֵא לָכֶם זָרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת הָאֲדָמָה וְהִיָּה בְּתֵמָנָה וְנִתְתֶם
זִמְיִשִׁית לְפָרְעָה וְאַרְבַּע הַיָּדֵה יִהְיֶה לָכֶם לְזָרַע הַשְּׂדֵה
וְלֹא כָלְכֶם וְלֹא אֲשֶׁר בְּבִיתְכֶם וְלֹא כָל לְשַׁפְּכֶם וַיֹּאמְרוּ
הַזִּזְיָהֵנוּ נִמְנָא חֵץ בְּעֵינֵי אֲדָמָה וְהֵינּוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה
וַיִּשֶׁב אֶתָּה יוֹסֵף לְחֹזֵק עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל אֲדָמָת מִצְרַיִם
לְפָרְעָה לְזִמְיִשׁ רַק אֲדָמָת הַבְּהֵמָה לְכַדָּם לֹא הִיָּתָה
לְפָרְעָה וַיִּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וַיֵּאחֲזֵנוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד וַיִּזְזִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יָמָי יַעֲקֹב עֶשְׂרִי חָמִישִׁי
שִׁבְעַת שָׁנִים וְאַרְבַּעִים וּמֵאָה שָׁנָה וַיִּקְרָטָו יָמָי יִשְׂרָאֵל
לְמוֹת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם נָא מִשְׁאֲדָמָה
חֵץ בְּעֵינֶיךָ עַיִם נָא יָדָךְ תִּזְחַת יָרְכִי וְעֵשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וְאֲמַת אֶל נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם וְשִׁכְנֵהנִי עִם
אֲבָתִי וְעֵשִׂיתָנִי מִצְרַיִם וְקָבַרְתָּנִי בְּקַבְרָתָם וַיֹּאמֶר
אָנֹכִי אֵעֲשֶׂה כְּדַבְּרֶךָ וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וְשִׁבְעַת לוֹ
וַיִּעֲתָזוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה

וַיְהִי אַחֲרָי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ
חֹלָה וַיִּקְחָ אֶת עֵינָי בְּנֵיו עִמּוֹ אֶת מִנְשֵׁיָה וְאֶת אֶפְרַיִם
וַיִּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶךָ יוֹסֵף בָּא אֲלֵיךָ וַיִּתְחַזֵּק
יִשְׂרָאֵל וַיִּשֶׁב עַל הַמִּטָּה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל יוֹסֵף
אֶל שְׂדֵי נְרָאָה אֲלֵי בְלוֹחַ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּבְרַךְ אֲדָמָה
וַיֹּאמֶר אֲלֵי הַנְּטִי מִפְּרֶךְ וְהִרְבִּיתֶךָ וְנִתְחַזֵּק לְקַהֵל עַמִּים
וְנִתְחַזֵּק אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְזָרַעךָ אַחֲרָיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם

Vaychi Weekday 1: Gen. 47:28-31
וַיְחִי יַעֲקֹב

Vaychi Weekday 2: Gen. 48:1-3
וַיְהִי אַחֲרָי

Vaychi Weekday 3: Gen. 48:4-9
וַיֹּאמֶר אֲלֵי

ועתה שני בניך הגדולים לך בארץ מצרים עד
באי אליך מצרימה לוי הם אפרים ומנשה טראובן
ושמועון יהיו לי ומוולדתך אשר הולדתה
אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו
מחלתם ואני בבאי מפרץ מותה עלי רחל בארץ
מעון בדרך בעוד נכרת ארץ לבוא אפר הרה
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לוחם וירא
ישראל את בני יוסף ויאמר בני אלה ויאמר יוסף
אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים מזה ויאמר
קדום נא אלי ואברכם ועליו ישראל נבדו מזקן
לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישקו כל אחד
וידבק להם ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך
לא פנלתי והנה הראה אתי אלהים וגם את ירעך
ויגש יוסף אתם מעם ברביו וישתחוו כל אפיו
ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
ישראל ויגש אליו וישלח ישראל את ימיו וישת
על ראש אפרים והוא המעיר ואת שמאלו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הנכבד
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אתי לפני אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה המלאך הגאל אתי מכל רע
יברך את הערים וקרא בהם שמי ושם אנדתי
אברהם ויצחק וידעו לרוב בקרב הארץ וירא
יוסף כי ישיה אביו יד ימינו על ראש אפרים
וירע בעיניו והתקן יד אביו להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף אל
אביו לא תן אתי כי זה הנכבד שים בניך על
ראשו ומלא אביו ויאמר ידעה בני ידעתי וגם הוא
יהיה לכם וגם הוא ידל ואולם אחיו הקטן ידע
ממנו וירעו יהיה מלא התיים ויברכם ביום ההוא
לאמור בך יברך ישראל לאמר ישכון אלהים
באפרים ומנשה וישם את אפרים לפני מנשה
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אבני מדה ודניה
אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם
ואני ואתי לך שנים אחד על אחיך אשר נקחתי
בית האמרי בחרבי ובקשיתי
ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו אלי וידעתי
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים תקבצו
ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אלהים
ראובן בנתי אלה כחדי וראשית אתי זה שאה
ויהר עז פדח נמים אל הוהר כי עליה משלתי
אבך אז חבלת יסועי ענה
שמעון וכו' אהים כלי חמט מנדה הם בסדום
אל הוא נפשי בקהלם אל הוהר כחדי כי האפם
הרגו איש וברטום עקרו שור ארור אפם טו
עז ועברתם כי קשתה אהנתכם ויעקב ואפיהם
בישראל

Vaychi Weekday end